

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CLX. Paschalis II. Anno Christi 1099. Henrici IV. 16. Alexii Comneni 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

ad laicos quoque fuit iam viros, quam
mulieres propagatum, & quidem cum
magno fœnore gratiarum, ut experti sunt
omnes, jugiterque experiuntur Fideles
illud ex animo frequentantes.

(8) *Nomen* hujus Pontificis in nonnullis
Martyrologiis & *sacris Fastis* Beati ti-
tulo est insignitum. In Martyrologio
delicet Benedictino apud Mabillonius
Sæculo VI. Benedictino part. 2. pag. 94.
In Menologio Benedictino IV. Kal. Augusti
fol. 529. *Philippus etiam Ferrarius* in
Catalogo Sanctorum, qui non sunt in Mar-
tyrologio Romano, de eo meminit propo-
sito *Beati* titulo. Lambertinus De Ser-
dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 1. cap. 41.
num. 25.

CLX.

PASCHALIS II.

ANNO CHRISTI 1099.

HENRICI IV. 16. ALEXII

COMMENI 19.

PASCHALIS II. Herruscus, *Ra-*
nerius antea dictus, Presbyter
Bar. an. 1100. §. Cardinalis, anno 1099. XIX. Kal.
2. 4. 16. Septembr. relictum ab Urbano II.
18. locum vel invitatus tenere cogitur
Pag. §. 1. Hic contra tres Pseudopontifices ab
2. 4. Hen-

Henrico IV. alium post alium, Clemente mortuo, sibi oppositos stetit impavidè. (1) Henrico autem IV. erepto è vivis, majorem ab ejus filio Henrico V. passus est calamitatem. Hanc ut declinaret, in Galiam se recepit, auxilium petiturus ab Rege Philippo, quem pœnitentem commissi biennio antè restituerat communioni Christianorum. Post annum ferme integrum reverit Romanam. Quod ubi Henricus audivit, eòdem ipse quoque concessit, Imperialem consecrationem ab eo suscepturus. At Paschalis conferre recusavit, nisi priùs ille *investituras*, hoc est *Dominiorum Ecclesiasticorum possessionem dandi*, à Gregorio VII. aliisque Pontificibus damnatum privilegium (2) dimitteret, & Romanæ Ecclesiæ jura confirmaret. (3) Incensus irâ Henricus. atque impotenti consilio instructus Pontificem in militari custodia habuit, & captivum unâ cum Cardinalibus, magnóque Clericorum & Civium numero abduxit. Dies amplius quinquaginta indignum in modum detinuit, donec ab eo non tam suis, quàm sociorum ærumnis

Bar. an.

1106. §.

2. 25.

Pag. §.

2. 5.

Bar. an.

1107. §.

1. 5.

Pag. §. 1.

3. 8.

Bar. an.

1111. §.

1. 9. 14.

23. 24.

Pag. §. 1.

2. 3. 6.

Rr 5

nis

nis permoto concessum expressit, ut
 liceret sibi, quemadmodum ait Pa-
 schalis ipse apud Baronium, regi-
 sui *Episcopis & Abbatibus libere prae-
 violentiam & simoniam electis in vestitu-
 ram virga & annuli conferre, eosque
 in possessionem mittere.* (4) Com-
 pos optati Paschalem Romam dede-
 xit, à quo in Aede S. Petri Imperii
 coronâ est insignitus, & Augustus
 consecratus. Post hæc Paschalis facti
 pœnitens ita doluit, ut voluerit de-
 ponere se à Papatu, & ad Poncianas de-
 sulas habitus religioso exul ire, (5) et
 que in Lateranensi Concilio in hæc
 rem habito illud malum scriptum, quod
 in tentoriis factum fuerat, quod pro
 vitate sua privilegium dicebatur, con-
 demnaverit sub perpetuo anathemate,
 (6) Renovato sub eadem anathema-
 tis pcena Gregorii VII. decreto, ne
 Laici darent, néve Clerici ab eis
 Sacerdotiorum *investituras* acciperent.
 Qua de causa Henrico Romam rur-
 sus adveniente, Beneventum se con-
 tulit. Inde post abitum Imperatoris
 in Urbem regressus anno 1118. XII.
 Kal. Februar. concedit vitâ, cum
 regnâset annos duodeviginti, mensis
 quinque, & dies septem.

Bar. an.

1116. §.

2.

Pag. §. 1.

Bar. an.

1117. §.

1.

Pag. §. 2.

Bar. an.

1118. §.

1. 2.

Pag. §.

1. 2.

AN.

ANNOTATIONES.

(1) Albertum videlicet, Theodoricum, & Magninulfum, qui quidem *Sylvester IV.* appellatus est. Quodnam alii nomen sumpserint, non invenio.

(2) Cardinalis Lambertinus De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 1, cap. 41. num. 27.

(3) Id convenerat primùm inter Legatos Pontificis & Henrici, ut hic, quemadmodum dicit Petrus Diaconus apud Baronium ad an. 1110. §. 2. *Patrimonia, possessionesque beati Petri restitueret, sicuti à Carolo, Ludovico, Henrico, aliis Imperatoribus concessa sunt libera; servaretque ea beato Petro pro viribus: deinde, ut est apud eundem Baronium ad an. 1111. §. 20. Henricus ipse promiserat: Patrimonia & possessiones sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quæ abstuli, restitnam, & cuncta, quæ habere debet, more antecessorum meorum recuperare & tenere adjuvabo bonâ fide. Sed non stetit promissis.*

(4) Hinc carpsere nonnulli Paschalem II. Horum accusationem exarnat Baronius ad an. 1112. §. 11. *Non est enim hæresis ipsas investituras dispensando concedere (quod unum Paschalis II. fecit) sed asserere atque defendere, de jure esse & debere fieri per Laicos investituras, (quod nunquam asseruit Paschalis II.) id hæresis est.*

est, cum id sit, falsum dogma, bono moribus, & sacris Patrum institutionibus repugnans in Ecclesiam introducere. Præterea, ut animadvertit Lambertinus lib. 1. De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canon. cap. 4. num. 28. si Domini ipsius Ecclesiastici constituendi à Laicis usurpata facultas heresis absolute & simpliciter fuisset, non eam Gregorius VII. aliqui Pontifices in sola Ecclesia Occidentali reprobasent, sed eandem reprobationem ad Ecclesiam etiam Orientalem, in qua illa vigeat, sine ulla dubitatione extendi voluissent. Vide Baronium ad an. 1116. §. 3. & Angelum de Nuce annotat. 3. cap. 4. lib. 4. Chron. Casin. tom. 4. Scriptor. Rer. Italicar. pag. 519.

(5) Incerti Auctoris, qui vixit anno 1119. Historia Pontificum, & Comitum Engolismensium cap. 35. in Labbei Nova Bibliotheca Manuscriptor. Librorum tom. 2. pag. 259.

(6) Abbas Urspergensis in Chronico apud Baronium ad an. 1116. §. 2. & apud Labbeum tom. 10. Conc. pag. 807.

CLXI.
GELASIUS II.
 ANNO CHRISTI 1118.
 HENRICI V. 8. JOAN. COM.
 NENI I.

CLXI.